

brug maakt een niet veel minder grootschen indruk als de London-bridge over de Theems.

Daar we ons op die brug wat langer opgehouden hadden dan onze tijd toeliet, waren er, toen we aan het Theater kwamen, tot ons leedwezen geene andere dan staanplaatsen op een der bovenste rangen meer te krijgen, vanwaar men, naar men ons verzekerde, niet goed in het gebouw kon omzien; we zagen er daarom van af, hopende over een paar dagen nog wel gelegenheid te zullen hebben er heen te gaan. Toen kwamen we echter te laat en te moê in de stad terug, en zoo gebeurde het, dat we te Dresden geweest zijn en het Dresdener Theater, een der beroemdste van geheel Duitschland, alleen van buiten zagen.

Toen ik, acht dagen later, op de terugreis, te Arnhem de N. R. courant kocht, las ik daarin een telegram uit *Dresden*, luidende: „Het Theater staat in brand; het gebouw is reddeloos verloren.“

In verschillende tijdschriften zijn sedert dat noodlottige voorval uitvoerige beschrijvingen van dezen prachtigen muzentempel gegeven, waarop *Dresden* zich slechts 29 jaren beroemen mogt (het theater werd in 1837—41 gebouwd en in 1864 gerestaureerd), het zij daarom voldoende hierbij te voegen, dat door dien brand niet alleen het bij uitstek prachtige gebouw vernield werd, maar tevens een aantal meesterstukken van beeldhouwkunst, eene unieke verzameling echte wapens van verschillende tijden en een groot aantal kunstvoortbrengselen van allerlei aard en meestal van hooge waarde verloren gingen.

Zoolang het daglicht ons begunstigde, namen we dezen omtrek op, waar een aantal prachtige gebouwen als om strijd